

idet de relevante myndigheder ikke vil skulle planlægge deres kontrol efter forskellige forældelsesfrister.

Herudover indeholder lovforslaget visse ændringer af købelovens reklamlationsregler. Ændringerne, der vil medføre en forbedring af forbrugernes retsstilling, bygger delvis på forslag fra Justitsministeriets udvalg om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af byggematerialer, jf. betænkning nr. 1433/2003 om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af byggematerialer. Det foreslås herved, at der ikke længere skal gælde en absolut reklamlationsfrist ved køb af byggematerialer. Endvidere forslås, at købelovens absolutte reklamlationsfrist ikke skal finde anvendelse ved køb af genstande, som i henhold til et påbud skal tilbagekaldes eller destrueres, fordi de udgør en fare. Begge disse forslag vil indebære, at købers krav i sådanne tilfælde først vil bortfalde endeligt ved forældelse. Efter forslaget til ny forældelseslov vil den absolutte forældel-

sesfrist for disse krav være 10 år. Det foreslås desuden, at en aftale i et tidligere salgsled om fravigelse af reklamlationsfristerne til skade for køberen generelt ikke skal kunne gøres gældende over for en senere køber, hvis denne handler uden for sit erhverv.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag til mere tekniske ændringer af et større antal lovregler på Justitsministeriets og andre ministeriers områder som konsekvens af forslaget til ny forældelseslov.

Endelig indeholder lovforslaget visse mindre ændringer af renteloven og kreditaftaleloven, som ikke er foranlediget af forslaget til ny forældelseslov. Der er alene tale om præciseringer af visse formuleringer, som i praksis har givet anledning til tvivl.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.